

[...]

30.110/II/PN

[...]

Mijnheer de Minister,

Tijdens hun zitting van 10 juni 1999 hebben de verenigde afdelingen van de Vaste Commissie voor Taaltoezicht (VCT) een onderzoek gewijd aan een klacht van een Nederlandstalige omwille van het feit dat hij zich bij een bezoek aan de dienst Legalisatie aanbod in het Nederlands, en de deurwachter niet in staat was zich in deze taal uit te drukken.

Hierover om inlichtingen gevraagd antwoordde de dienst dat de betrokken deurwachter enkel Frans en Arabisch spreekt, en speciaal die functie heeft gekregen omwille van het feit dat de dienst veel Marokkaanse klanten heeft. Indien zich 'moeilijkheden' zouden voordoen met Nederlandstaligen, dient hij de dienst onmiddellijk te verwittigen, zodat dezen kunnen worden geholpen.

De aangeklaagde feiten worden hierdoor dus bevestigd.

Het onthaal bij de dienst legalisatie is een betrekking met een particulier.

Het Ministerie van Buitenlandse Zaken is een centrale dienst, die op grond van artikel 41 § 1 van de bij KB van 18 juli 1966 gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken (SWT) in zijn betrekkingen met particulieren gebruik maakt van die van de drie talen waarvan de betrokkenen zich hebben bediend, in casu het Nederlands.

Hoewel niets belet dat schikkingen worden getroffen om anderstaligen toe te laten zich verstaanbaar te maken, komt de betrokken deurwachter dagelijks in aanraking met een publiek dat ook Nederlandstalig is; hij dient dus in staat te zijn Nederlandstaligen in hun eigen taal te woord te staan.

De VCT acht de klacht derhalve ontvankelijk en gegrond.

Een afschrift van dit advies wordt aan de klager gestuurd.

Met de meeste hoogachting,

De Voorzitter,

[...]